

Fredagen 27 februari

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

Psykiatriskt samarbete

Det har blivit starka reaktioner i Lunds kommun på de besparingar och förändringar, som sjukvårdsdistriktet genomför inom den psykiatriska verksamheten.

Som bakgrund finns ett beslut från samverkansgruppen mellan det tre då självständiga sjukvårdsdistrikten, Lund, Landskrona och Orup den 9 juni 1997 att göra en översyn av den öppna och slutna psykiatriska vården, med sikte på att de tre distrikten skulle gå samman den 1 januari 1998.

Den förändring, som cheferna på de två psykiatrikliniker i Lund har kommit fram till är lämpligast går ut på att man slår samman två kliniker, baspsykiatri och läns- och regionpsykiatri till en, ett psykiatriskt centrum från och med den 1 april. Man packar verksamheten och lämnar överflödiga lokaler bl.a Billegården och en bostadsrätt på Steglitsvägen, som använts för psykogeriatrisk dagsvård.

Verksamhetscheferna Pernilla Lindahl och Göran Nordström säger i sitt brev till sjukvårdsdirektionen att förändringen sannolikt går att genomföra, men det kräver att all personal medverkar aktivt och är delaktiga i beslutsprocessen. Verksamhetscheferna har också informerat och fört diskussioner med Riksförbundet för social och mental hälsa (RSMH) och med intresse

Om det har informerats och diskuterats mellan företrädare för socialförvaltningen i Lunds kommun och för sjukvårdsdistriktet, redovisas inte men att kommunens psykiatriska verksamhet finns med i bedömningarna framgår av de kommentarer som finns till stängningen av Billegården. "Kommunen har nu hunnit längre med sina öppna verksamheter och en del av patienterna kan fullfölja sina kontakter där." (Man syftar också på patienter från Grågåsen).

Det är uppenbart att både Staffan Notini, som tjänsteman och Sven-Bertil Persson, som politiker är oroade och missnöjda med hanteringen av frågan. Det är inte meningsfullt att offentligt bråka om vem, som egentligen skall betala för vilken del av vården av de psykiskt sjuka patienterna. Det är däremot nödvändigt att man från såväl sjukvårdsdistriktet som från kommunen verkligen anstränger sig att utveckla sitt samarbete så att patienterna får lida för att kommunikationen inte fungerar.

Nu är det psykiatri, som är på tapeten, men samma förhållande gäller inom vården av de äldre, det kommer att gälla inom folkhälsoarbetet och allmänt mellan primärvård och kommunala verksamheter, som socialtjänst, skola och barnomsorg. Samarbetet måste utvecklas!

Första maj, ideologi och politik.

Med ordförandens utslagsröst godkänner vänsterpartiet i Lund på sitt årsmöte att partisekreteraren Lars Ohly inbjudits som första maj talare. Detta ger eko i riksradien. I förra numret av VB framför Gunnar Sandin praktiska skäl för att ha olika talare i Malmö och Lund, och framför Margareta Olofsson, oppositionsborgarråd i Stockholm, som en tänkbar alternativ kandidat.

Olof Norborg, som är anställd av vänsterpartiets distriktsorganisation, skriver i samma VB och beklagar de nya medlemmar i lundaorganisationen som inte fattar vad en del äldre kamrater håller på med. Jag är övertygad om att nya medlemmar, unga eller gamla, som ansluter sig till ett politiskt parti misstänker att det handlar om politik och om ideologi.

Däremot är det inte alltid så lätt, varken för nya eller gamla medlemmar, att genast genomskåda hur olika politiska inriktningar grupperar sig och vad skiljelinjerna egentligen gäller.

Men i detta fallet var det ju inte svårt. Jag kunde inte vara med på årsmötet, men enligt referaten gällde det vilken signal det gav till Lundaborna att inbjuda en person som kallar sig kommunist. Om övriga politiska skiljelinjer kan vara otydliga och variera över tiden, så är detta ändå en tydlig ideologisk markering.

Det är inte så många i den generationen som halstarrigt fortätter att etiketera sig så. En del ungas kommer förstås till. När hela världen i övrigt associerar till den kommunism som funnits i sinnevården, så hävdar dessa kamrater att de har en alldeles egen definition och en vacker vision av det kommunistiska samhället.

Denna ideologisk kamp över begrepp kan ta mycket kraft och utrymme på bekostnad av annan ideologisk debatt och politisk verklighet. Dessutom tror jag att de kommer att förlora kampen. De kommunistpartier som fortfarande verkar fortsätter att färga begreppet kommunist. Första maj såg

forts på sid 4

Kommunism är ju faktiskt

Det är många som genom åren gjort anspråk på att tillhandahålla den korrekta definitionen på vad kommunism innebär. Såväl personer som själva betecknar sig som kommunister som kommunismens mest ihärdiga motståndare har hänvisat till diverse skrifter, tal och realpolitiska gärningar för att styrka just deras beskrivning av vad kommunism är. Inte sällan har debatten varit fånig och direkt destruktiv för vänsterns målsättningar, emedan fokus har förskjutits från den politiska diskussionen till tjurnackat käbbel om ett ord.

Det är den ena anledningen till att jag väljer att inte kalla mig kommunist. Den andra är att jag inte i någons, inte ens i mina politiska motståndares, ögon vill förknippas med de illgärningar som begåtts i kommunismens namn under 1900-talet. Däremot kan jag inte känna annat än sympati då t ex Lars Ohly och andra som väljer att underställa sig epitetet kommunist beskriver sin vision om ett klasslöst samhälle.

Jag är av den bestämda uppfattningen att världen blev en vackrare plats att leva på om vi kunde utplåna de sociala skillnaderna mellan människor och ge alla samma möjligheter att forma sin, och vår gemensamma, tillvaro. Ett hinder för detta är, menar jag, det klassamhälle som har sitt ursprung i, bland annat, vissa människors möjlighet att köpa andras arbetskraft. Detta trodde jag var en del av det gemensamma fundamentet för vänsterpartiet. Att man valt att inte kalla detta för kommunism i partiprogrammet tycker jag är bra av samma skäl som jag har för att inte kalla mig själv för kommunist. Om någon annan vill kalla det kommunism eller något annat förändrar det i sig inte min uppfattning om hans eller hennes trovärdighet i frågor om demokrati, fördömanden av diktaturer och missdåd eller politiska medel.

Att inte alla vänsterpartister delar denna uppfattning framkom, som tidigare meddelats i Veckobladet och andra media, på

forts på sid 4

Lund var bättre förr...

Ronny Persson på Arbetet Nyheter-nas lundaredaktion visade i en krönika lördagen den 21 februari det många av oss redan visste nämligen att temat, "det var bättre förr", är outömligt. Vill man, kan man sammanfatta hans synpunkter så här:

De psykiskt sjuka hade det kanske bättre förr när de alla - så sent som på sjuttioalet över ett tusen - fanns samlade i de vackra byggnaderna på S:t Lars och kunde promenera och njuta av den vackra miljön i parken.

Omhändertagandet präglades kanske då av större människokärlek än det gör idag, när de sjuka försmäktar, isolerade i sina egna lägenheter, hänvisade till kommunens utbud av sysselsättningar.

De som går arbetslösa idag har knappast någon glädje av alla de storslagna framtidsprojekt, som presenterats i lundaområdet de senaste åren. Lund Science Park och ett exklusivt kurhotell på S:t Larsområdet, lundalänken och Barn- och Kvinnomedicinskt Centrum på lasarettet ger inte många jobb åt dem som idag är arbetslösa. Enligt Ronny Persson är de här uppräknade projekten exempel på *symboler för utveckling* som "placeras före den mindre glamourösa vardag som de flesta av oss har att hantera" De är enligt honom "lätta att vinna poäng på".

Split-vision

I rättvisans namn skall det sägas att Ronny Persson i viss mån redovisar de positiva tankar som finns bakom de storslagna framtidsprojekten och det är viktigt att som han gör, lyfta fram vardagsproblemen men han avslutar sin artikel med att jämställa BKC och landstingets försäljning av S:t Larsområdet med "fall-skärmar och krognotor", som orsaker till politikerförakt kan det inte få stå oemotsagt.

För att politiken skall bli bra, krävs det att man både ser det som finns framför fötterna och ser framåt. På idrottspråk kallas det att ha split-vision. Under denna valperioden har landstingspolitiken - jag inskränker mig till den eftersom den engagerar mig på heltid - alltför mycket handlat om att stirra ner framför fötterna, att gnetta med de röda siffrorna i bokföringen och föreslå besparingar ovanpå besparingar. Det har inte blivit mycket tid och kraft över för *symboler för utvecklingen*. Barn- och Kvinnomedicinskt Centrum i Lund är i stort sett det enda undantaget. När projekteringen tvärstoppades i höstas gick luften ur personalen på barnkliniken i Lund. De hade arbetat under svåra förhållanden, med svårt sjuka barn och deras anhöriga i en dokumen-

terat dålig arbetsmiljö, men de hade hopp om framtiden. Det hoppet heter BKC! Det finns säkert en och annan Svensson bland personalen, de sjuka och deras anhöriga. En och annan arbetslös byggnadsarbetare, kanske en Svensson, svor nog också över politiker, som inte satsar på framtiden.

Tänk på Carl-Jan.

S:t Larsområdet då, fr det vettigt av landstinget att sälja marken och hoppas på marknadskrafterna. Ronny Persson påstår att kurhotellet ingår i konceptet. Vems koncept, undrar jag. Landstinget har inget direkt intresse av att man öppnar ett "exklusivt kurhotell" på S:t Lars, men inte hellre av att man inte gör det! Som före detta ägare kan man vara intresserad av att området tas tillvara på ett vettigt sätt så att värdefulla byggnader används och den vackra parkmiljön bevaras och är tillgänglig för allmänheten. Det innebär att nya verksamheter behövs i området. Det finns också anledning att glädjas över att påhittiga människor har idEer är beredda att satsa även om man själv inte tänder på *kurhotellet*. Syftet med försäljningen är att landstinget vill frigöra kapital, som är bundet i mark och byggnader, som inte längre behövs

för att kunna investera för framtiden.

Om man för en stund lägger fördomarna åt sidan. Är det verkligen så upprörande med människor, som rekreerar sig i parkens vederkvickande miljö? Tomas Drejning har ritat in Lund på den svenska kulinariska kartan genom att under en följd av år placera Petri Pampa på absoluta toppen när tidskriften Gourmet utser bästa svenska restauranger, när Grand Hotell sacker och Fogelklou flyttat från Fiskaregatan till Sofiero. Vipeholmsgymnasiet har högklassig gymnasieutbildning för restaurangyrken. Ungdomarna, som går där kanske föredrar att jobba på ett exklusivt kurhotell, framför att vara pigor (och drängar) i privata familjer.

Och tänk på Carl - Jan. Den odräglige typen, som pratat vin och cigarrer i teve. Han drog igång ett *exklusivt kurhotell* i den döende bruksorten Grythyttan. Han är sedan länge den störste arbetsgivaren på orten och har utvidgat verksamheten påtagligt. Det finns en hel del svenssons och döttrar, som haft glädje av hans flotta drömmar! Den nerlagda bruksorten blev ett levande tjänstesamhälle!

RN

Smått och gott från omvärlden

Paul Nyrup Rasmussen överraskade hela den danska politiska offentligheten genom att utlysa nyval till den 11 mars. På danska heter det "tog röven på". - överrumpla, alltså. Mest störd var nog "Uffemannen", Uffe Elleman-Jensen, som hade lämnat landet efter sitt fiasko i färöäffären. Uffemannen ville dra den socialdemokratiska finansministern inför riks rätt för regeringens sätt att hantera bankkrisen på Färöarna, men det sprack och slog tillbaka på honom själv. Nyrups val av tidpunkt är i och för sig logisk och inte så lite fräck. S-regeringen har fått lysande recensioner för sin ekonomiska politik. Det går så gott, så gott! Huvudfienden är på reträtt. Men inte minst: Folketingsvalet kommer innan folkomröstningen om Amsterdambtraktatet och folkomröstningar om europafrågor är besvärliga i Danmark. EUvalen har sällan varit någon succé för arbeiderpartiet och en dålig folkomröstning hade kunnat ställa till det i Folketinget efteråt.

De som läser Berlingske Tidende skall ha möjlighet att följa opinionens svängningar dag för dag. Det har redaktionen och Gallup och Danmarks Radio bestämt. Av den kan man utläsa att s har ökat i opinionen från 31,5% den 19 feb.

till 34,8% den 23. Partiet ligger därmed över valresultatet från september 1994. Venstre, det stora borgerliga partiet, Uffes parti, slänger fram och tillbaka kring 26 procent. Det är 3 bättre än valresultatet.

Radikale (Venstre) som bildar regering ihop med arbeiderpartiet ligger på sitt valresultat. Valet beskrivs som ett presidentval mellan Nyrup och Elleman-Jensen det skall vi lämna därhän och i stället kommentera SF, Socialistisk Folkeparti, Vänsterpartiets syster i Danmark.

Skam tycks gå igen. SF har under en följd av år legat bra till i opinionen mellan valen. När det närmar sig allvar har sympatisörerna flytt, för att återkomma i opinionsmätningen en månad efter valet. Tendensen är likadan nu: Sedan den 19 februari har SF tappat från 7,3 till 6,3 procent. Siffrorna faller dag för dag. Det kanske inte betyder något internationellt, men bör ändå vara ett memento för Vänsterpartiet inför höstens svenska val.

Det är pensioner och inte kärnkraft som gäller

Borgerlig press och partier har gått itaket över kärnkraftavvecklingen.

Den, som alla bekant sig till men övergivit när det blivit allvar. Per Jersild skrev en intressant spalt om omsvängningen och dess brist på inre konsistens i söndagens DN. Ett argument från borgerligt håll är att *den förtida kärnkraftavvecklingen*, som de kallar den, skrämmar bort utländska investerare och äventyrar Sveriges ekonomiska trovärdighet. Frågan tycks inte finnas särskilt högt uppe på investeringsbankernas intresselistor. Det är det framtida pensions-systemet, som av naturliga skäl tilldrar sig mest uppmärksamhet. Det verkar vara en klok bedömning.

Björn utan hjälm.

"Snacka om nyheter" är svensk teves bästa program. Stellan Sundahl, som är programledare bor i Lund och ännu bättre, han kommer från Helsingborg, har gått på gossis och håller på HIF. Se förresten gärna på teve när ni är trötta på verkliga människor eller på frisk luft! Senast i "snacka om nyheter" hade de en rolig bild av försvarsminister, Björn von Sydow i blå hjälm, tillsammans med Kofi Annan. Björn är en trevlig prick med ett visst intresse för kultur och byggnadsminnen. Han var tex inte svår att övertala till ett besök på America Bar i Wien för ett par år

sedan. Var och en betalade för sig och han var inte försvarsminister då utan en enkel docent, möjligtvis professor på något mellansvenskt universitet. Och han var utan hjälm.

rn

Påskvandring 98

Den tidiga våren gör att årets påskvandring lovar att bli en ovanligt behaglig upplevelse.

Inte minst som det är vanligt med några dagars högtryck ett stycke in i april. För att maximalt tillgodogöra oss solen har vi lagt årets tur i nästan rakt sydlig riktning, från Kristianstad till Smedstorp, en mindre hållplats på Simrisbanan. En liten regnskur skadar dock inte, det gör grusvägarna mjukare och mer lättgångna.

Den som har ork och disponerar sin tid startar redan på skärtorsdag, 9.4. Man kan dock ansluta senare med buss, i Degebergatrakten torsdag kväll eller i Brösarp fredag eftermiddag. I kvällningen på påskafton är man i Smedstorp, men den som har sinne för Österlens exotismer kan tillbringa ytterligare en natt i det fria, och nästa morgon ta sej in till Simrishamn för att delta i den traditionella ägg-pickningen.

Mer information i kommande nummer.

Vandringssektionen

Vänsterns erfarenheter av samarbete är goda

Vänsterpartiets kongress i Södertälje i maj 1996 beslöt att framgångsrika lokalorganisationer borde dela med sig av sina erfarenheter till andra. Formen för detta skulle vara en handbok.

Nu blev det ingen handbok. Det kommunal- och landstingspolitiska utskottet, som fick hand om frågan ansåg inte att behovet fanns. Möjligen i så fall av att komplettera den så kallade "kolahandboken" med ett kapitel.

Däremot stod det klart för utskottet att det behövdes en utvärdering av den för Vänsterpartiet relativt nya situationen med majoritetssamverkan i kommuner och landsting.

KoLa-utskottet skickade under våren 1997 ut enkäter till Vänsterpartiets samtliga gruppledare i kommuner och landsting för att utvärdera hur samarbetet med andra partier fungerat. Man har sedan arbetat vidare med sikte på att få fram ett användbart dokument inför valet 1998.

115 av totalt 288 kommun- och landstingsgrupper svarade på enkäten. Det anser utskottet vara acceptabelt. I 21 kommuner och 5 landsting av dessa deltar Vänsterpartiet i en reell majoritetssamverkan och i ett stort antal är man en del av underlaget för majoriteten, men då bygger det mera på personliga relationer än på det faktiska valutslaget 1994.

Enkäten följdes upp med intervjuer av gruppledarna i de 21 kommunerna och 5 landstingen. Materialet har sammanställts till en katalog över goda och dåliga erfarenheter av samarbete. Dessa har också kommenterats så att man lättare skall kunna dra lärdom av dem.

Viktigt att tänka på

Vi har valt att dela med oss av partikamraternas klokskaper. Här följer alltså några exempel på vad man bör tänka på:

- Redan när man ställer samman sina fullmäktigelistor bör man utgå ifrån att samarbete i majoritetsställning kan bli aktuellt efter valet. Alla kandidater bör vara inställda på detta.

- I valrörelsen bör budskapet vara att vänstern både vill och kan ta ansvar för kommunen/landstinget.

- Förbered er mentalt för att valutgången kommer att innebära förhandlingar om majoritetssamverkan. Det behövs självförtroende.

- Ställ rimliga krav både på det politiska innehållet och på platser i nämnder och styrelser.

- Detaljstyr inte. f.gna kraften att tydlig politisk viljeinriktning.

- Behåll självständigheten. Ni skall ha rätt att driva egna frågor utan att det spräcker majoritetsförhållandet. Det kommer upp många nya frågor under en lång mandatperiod, som man inte kunnat ta med i en uppgörelse.

- Lyssna på oppositionen. Kom ihåg de många år som vi varit i opposition och varit missnöjda med hur vi blivit behandlade.

- Försök att vårda kontakterna med allmänhet, organisationer, föreningar etc även i majoritetsställning.

- Diskutera och förankra en skriftlig majoritetsöverenskommelse i hela lokalorganisationen. Interndemokratin är avgörande, särskilt om det skall kompromissas och förhandlas. Respektera ingångna avtal och var ärlig.

Utskottets sammanfattning

Kommunal- och landstingspolitiska utskottet sammanfattar erfarenheterna på följande sätt:

- Genom samverkan blir vi starkare och får därmed större möjlighet att utforma och genomföra stora delar av vår egen politik. Priset är att vi får stå till svars för nedskärningar som sker p.g.a. den allmänna nedskärningspolitiken. Vid förhandlingar efter ett val bör vi alltid väga in priset i uppgörelsen. Går vi in i en samverkan, skall vi på förhand ha en strategi för hur vi förklarar och agerar för att visa att verkligheten skulle se ut på ett annat sätt om vår politik fick genomslag som helhet. Undvik ett kortsiktigt poängtagande. Se ett majoritetssamarbete långsiktigt! Lagg grunden för en vänstermajoritet under flera decennier.

- I kommuner och landsting där vi är i mer traditionell opposition kan vi tydligt se att vi påverkar mindre och på ett mer diffust sätt. Där handlar det mer om att ändra i skrivningar, som handlar om inriktningen på lång sikt och som det är mycket svårt att se några konkreta resultat av under mandatperioden.

Kommunerna

I kommuner med Vänsterpartiet i majoriteten har man nått framgång på de flesta områden, som är viktiga för partiet. Det är väl tyvärr inte så väl att framgången kommit på samtliga områden och i samtliga kommuner. Men har är ett axplock:

- Påverkat Agenda 21-arbetet, lyckats bra i miljöarbetet, lyckats med biobränslesatsningar, vi har drivit fram en grön budget i kommunen;

- Lyckats med arbetstidsförkortning

- Hållit nere dagistaxor, lyckats med kvargänderätten för syskon

på dagis, samt detsamma vid arbetslöshet.

- Vi har lyckats få fram mer resurser till grundskolan

- Trots nedskärningar förhandlat fram mer pengar till äldreomsorgen

- Vi har fått igenom uppsägningsstopp

- Sommarjobb till ungdomar med riktig lön.

Allt är inte frid och fröjd

De mindre positiva erfarenheter som också redovisas är bl a besvikelse över samarbetspartners som inte levt upp till förväntningarna:

- Socialdemokraterna har svårt att acceptera att de inte har egen majoritet; de är självgoda och de sviker uppgjorda överenskommelser

"Generellt upplevs miljöpartiet som alltmer opålitligt. De utnyttjar sin uppfattning att de varken är vänster eller höger och att de kan tänka sig ingå i vilken majoritet som helst och utövar på så sätt utpressning mot övriga samverkanspartners," är utskottets omdöme om "de gröna".

På sina håll är man missnöjd med att inte få äran av besluten. Den faller orättvist ofta på socialdemokraterna. Pressen är också taskig ibland och obekväma beslut är jobbiga.

Landstingsvärlden

Även på landstingssidan kan man redovisa positiva erfarenheter: Folkhälsofrågorna har kunnat drivas offensivt. Vänsterpartiet har kunnat påverka trafikfrågor och 6-timmarsarbetsdag. Man har också kunnat utveckla eller bibehålla goda relationer med arbetsplatser, verksamhetsansvariga och fackliga organisationer. Miljöarbetet har varit en succé och demokrati- och jämställdhetsfrågor har lyfts fram av Vänsterpartiet.

Men "Det är svårt att förklara att vår styrka inte räcker att förhindra neddragningar, som beror på den allmänna politiken."

Lunds kommun och Malmöhus läns landsting finns inte bland uppgiftslämnarna i rapporten men det är ju inget problem för Veckobladets läsare, som regelbundet informeras om alla relevanta erfarenheter.

RN

I HUVET PÅ ... Skolan - ett angeläget ämne!

Många är frågorna kring skolan, få är de givna svaren.

1. Är grundskolan utan politisk ledning? 2. Är resurstilldelningen för snålt tilltagen? 3. Vilka pengar är (grund)skolans, egentligen? 4. Hur garanteras stödet för barnen med störst behov av extra insatser? 5. Hur är det egentligen med kvaliteten inom grundskolan, klarar barnen av basämnen? 6. Är dom tillräckligt förberedda för gymnasiestudierna?

Fråga ett skall jag lättvindigt avfärda med en erinran om vad som sades under den gamla skolstyrelsens tid, inte minst av våra egna representanter i densamma, nämligen: Det är inte lätt att göra politik av skolfrågorna. Nu, med kommundelsnämnder, har politikerna kommit bra mycket närmre en verksamhet som, inte är van vid direkt politisk insyn och försök till påverkan. Naturligtvis, vilket leder till fråga två, har skolan drabbats av de nedskärningar som har ägt rum inom den offentliga sektorn under 90-talet. Men, för allt i världen, låt oss inte ta lätt på signalerna från skolan om för stora klasser, utarbetade lärare och för lite resurser till barn med behov av extra stöd.

Fråga tre är möjligen lokal (Dalby), nämligen att det bland föräldrar och lärare råder den uppfattningen att de pengar som enligt resursfördelningsmodellen ges kdn utifrån antalet grundskoleelever plus sociala faktorer är skolans pengar. Så är det ju inte, vet vi som har varit med och fattat besluten om kdn, men här har kdn-politikerna en pedagogisk uppgift att lösa.

Fråga fyra är viktig. Med snäva budgetramar tenderar det som ligger utöver det "normala" och dessutom kostar mycket pengar, att komma i kläm. Detta behöver dock inte betyda, att när det faktiska behovet upptäcks, det inte skulle avsättas resurser. Den lösning som folkpartiet förordar, att inrätta ett centralt konto att söka extra pengar ur tror jag däremot inte på. Då riskerar vi att göra dessa barn till någon annans angelägenhet än skolans och kommundelsnämndens, vilket strider både mot gällande skolplan och mot en av grundstenarna inom skolan idag, nämligen att undervisningen skall utgå från varje barns särskilda behov.

Fråga fem och sex kan möjligen något besvaras med hjälp av en undersökning som stod i Kvällsposten härom veckan. Där kunde man läsa att av landets kommuner är det endast Danderyd som har ett högre snittbetyg i nian än Lund. I Lund är Nyvångskolan i Dalby näst "sämst", men i övriga Skåne har endast 12 högre betyg än Lunds näst lägsta.

Sven-Bertil Persson

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumeration: 200 kr per år. Ins. på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondesson. Sättning och lay-out VB-red, på Vänsterpartiet Svartbrödersgatan 3, måndagar efter kl 19. Manus kan lämnas på lokalen, tel 13 62 13, fax 123 123, e-post vp@lund.mail.telia.com. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KFS AB, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

forts från sid 1

Första maj

jag i Novgorod hur kommunisterna och fascisterna hade en gemensam motdemonstration mot det av kommunen arrangerade festtåget. Sida vid sida stod de under tsarens örnenblem, hammaren och skärnan och anti-semitiska slagord. Jag påstår inte att det finns någon släkskap alls med de i Sverige som vill kalla sig kommunist. Men det finns faktiskt ett historiskt band till vårt part som gör det extra känsligt.

Lundaorganisationen utmärkte sig mot sitt motstånd mot VPKs kontakter med kommunistpartierna i Öst. Lundaorganisationen engagerade sig för namnändring till Vänsterpartiet, och vid namnändringskongressen för åtta år sedan för ett kongressutalande som innebar en förändrad syn på partiet och dess uppgifter.

Det mesta har gått i den riktning som jag, en av de äldre kamraterna i lundaorganisationen vill, men det har inte varit utan motstånd. Och motståndet har kommit från de som kallar sig kommunist och som har en syn på partiarbete och partiorganisering, som gör att de ofta drar ett tungt och nödvändigt inre partiarbete, men också får ett relativt starkt inflytande inom partiet.

Lars Ohly han har utan tvekan varit en del i detta motstånd. Exempelvis, försökte han tona ner betydelsen av det kongressutalande som angav nya riktningar för partiet, genom att säga att det inte kommit till på rätt sätt. Trots att kongressen antagit det. Men det är länge sedan. Som partisekreterare har Lars Ohly levt upp till sin roll och lagt sig mer i mittfältet. På partistyreelsemötena har han ansträngt sig för att hålla ihop partiet och få fram bästa förslag. Han skötte sig också föredömligt i samband med turerna kring Gudruns alkoholism.

Lars Ohly är en duktig politiker och jag tror att han gärna vill bli partiledare efter Gudrun. Men jag vill inte att vänsterpartiets ordförande ska ettiketera sig som kommunist. Det skulle stärka de dogmatiska tendenser som redan nu poppar upp i partiet. Jag skulle själv se det som en tillbakagång. Det skulle ställa mig som vänster-

politiker till svars för begrepp när jag vill prata politik. Men jag tror också att det skulle återföra partiet till den marginaliserade ställning vi hade före Gudruns tid.

Jag beklagar inbjudan av Lars Ohly som första maj talare i Lund därför att det på något sätt gör honom mer rumsren som kommande partiledare. När till och med Lund accepterar honom kan väl ingen motsätta sig honom som partiledare?

Jag önskar att beslutet kan rivas upp, och jag tycker förslaget med Margareta Olofsson är ett utmärkt förslag.

Ann Schlyter

Kommunismen

vänsterpartiet i Lunds årsmöte i år. Flera ansåg att det beslut som förra styrelsen tagit, om att tacka ja till att ha vänsterpartiets partisekreterare Lars Ohly som årets förstamajtalare, borde rivas upp. Lars Ohly borde inte få tala i Lund eftersom han inte kunde anses "demokratiskt trovärdig" emedan han inte tar avstånd från ordet kommunist. Han ansågs inte representera "lundalinjen" (nej man använde inte suffixet -fraktion här) inom vänsterpartiet. Istället ville man att Karin Svensson Smith skulle vara enda talare vid vänsterns förstamajfirande.

Karin uppfattar jag som en mycket duktig politiker och att hon dessutom blir lundavänsterns representant i riksdagen efter höstens val fick mig att i ett inlägg stödja ett lagt förslag om att både Lars och Karin skulle få förstamajtala. Jag tror att de kompletterar varandras tal väl. Mitt inlägg, möjligen i kombination med att jag inte anser att vänsterpartiet ska gå i samma demonstrationståg som socialdemokraterna på 1 maj, renderade mig tillmålet "fraktionalist" i debatten. Utan att vilja starta en diskussion om definitionen av det ordet, måste jag tillstå att jag blev förbryllad.

Näväl, efter en mycket jämn votering beslutades att både Lars och Karin, utan prioriteringsordning, ska tala i Lund på 1 maj. Beslutet gjorde mig glad. Ja, jag blev nästan lika glad som när jag fick höra att Gudrun omvalts som partiordförande på partikongressen i januari. Men bara nästan, för Gudrun valdes med acklamation.

De invändningar mot beslutet som Gunnar Sandin framför i Veckobladet nummer 7, tycker jag inte man behöver ta hänsyn till.

Jag tror nog att Lars Ohly är rask nog att orka med att tala på flera ställen under en dag och argumentet att Malmö och Lund förtjänar varsin ledande v-representant kan man lika gärna vända på. Förtjänar inte både Malmö och Lund partisekreteraren som förstamajtalare? Gunnars tips om Margareta Olofsson som talare tycker jag är bra och det bör vi komma ihåg till nästa år. Men i år ska Karin Svensson Smith och Lars Ohly vara talare. Det är bestämt i demokratisk ordning, både av en styrelse och av ett årsmöte.

Kristian Wahlgren

Från liklukt till fjärilsfladder

"Det luktar ju lik från våra öppna sopnedkast nu på sommaren".

Kanske var det den tanken som startade det hela.

"Det måste gå att göra något åt detta", tyckte Maj-Britt Johansson på Klostergården. Hon och andra i de lokala hyresgästföreningarna vände sig till en grupp i Malmö, Miljömedjan, som hjälpte till att dra igång en kurs. Man studerade och diskuterade och som ett resultat har man nu genomfört en radikalt förändrad sophantering i sina hyreshus. De gamla öppna sopnedkasterna, där allt kastades i en salig röra, har stängts för gott och i stället har LKF byggt miljöhus där var sak slängs i sin behållare. Glas, plast, papper, osv i olika behållare. Sopsortering, en fungerande sådan, helt enkelt.

För att markera genomförandet av denna första etapp har gruppen på Klostergården producerat en utställning om sitt sätt att lösa problemen. Utställningen öppnades i söndags på Kulturen.

Kulturen, tänker någon, dom sysslar väl med medeltida kökkenmödingar och inte dagsfärska komposter. Men inte så länge. Som en efterdyning till Lunds Kommunala Fastighetsbolags, LKFs, 50-årsutställning förra året så har man fortsatt samarbetet, berättar Eva Hansen från Kulturen. Vi vill fortsätta samarbetet med LKF och på olika sätt dokumentera boendet idag, och detta är det första konkreta resultatet av vårt samarbete.

Arbetet i den lokala hyresgästföreningen är ett fint exempel på hur de storstilade visionerna från Agenda 21 dokumentet från Rio konkretiseras i lösningen av en vardagsfråga: hur gör vi med vårt avfall? Om vi bara talar om visionerna men inte genomför konkreta åtgärder kan vi aldrig åstadkomma någon förändring.

Lurblomor

Inte bara sopsorteringen har blivit bättre, utan också den yttre miljön. En gräsytta har blivit sommaräng och slås numera för hand av LKF. Det finns enkla tips på bra fågelmatautomater samt en "lurblomma" till fjärilarna. "När fjärilarna vaknar på våren så har dom ju ingen mat". Genom att blanda vatten och honung i ett glasrör och sätta en lockande röd pappersblomma som en krage runt röret kan man mata de vartidiga fjärilarna.

Nästa steg i gruppens arbetet är att ta tag i den inre miljön. Vad är det för material vi renoverar med? Hur påverkas miljön under tillverkningen och i våra lägenheter? Man har också ambitionen att få en miljömärkning av sitt bostadsområde. Ett område på Lindängen i Malmö har fått detta. "Tänk om vi kunde få Hyresgästföreningens miljöstipendium", avslutar Maj-Britt Johansson.

När ni ändå är på Kulturen, missa inte den fantastiska installationen av glaskonst som Kjell Engman har gjort. En upplevelse i färg och ljud(!)

lbm

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN

Måndag 2 mars kl 19.30-22.00, partilokalerna, bl.a. en sista? behandling av översiktsplanen inför kommunstyrelsen den 5:e.

RÖDA KAPELLET Sö kl 18.45. Rep med Joakim. 134, 348, 298a, 349, 245. Internat 7-8 mars. Samling kl 08.00 Clemenstorget

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Rolf L Nilson

Näste redaktör: Karin Blom och Ung Vänster

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.